

היליון מס' 1779 * י"ט בשבט תשס"ב * 1 בפברואר 2002
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

כי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל
ונתן העץ פריו
והארץ יבולה

ויקרא י"ט, כ"ג

בית כפר-הנשיא
אבל וכואב
את פטירתה ללא עת של
שרון בן-יהודה סוקל ז"ל
ומשתתף בצערם של
שילה והנרי, יניב, ואריאן
וכל המשפחה.

דבר העורכת.

אין מוות ! / ע' הלל

מתים ראיתי, אולם לא מוות ראיתי בהם!
אשר לא מוות הוא שבמתים,

וכל שיש בהם הלא הוא -
אין היותם.

כך כתב המשורר, כדי להקל על עצמו כדי להקל עלינו. קשה לנו להתמודד עם
האין. קשה לנו להבין את הסופיות שאין אחריה, אלא כאב גדול וזכרונות.
אהבתי את שרון.
אהבתי את החיספוס שלה, את הייחודיות. את רוח המלחמה - גם במה שלא ניתן
לשנות. קיבלתי על עצמי להיות המקשרת של שרון ועופר ובתם התינוקות אריאן,
כאשר חזרו מאנגליה לקליטה מחודשת בקיבוץ.
ומתי לומדים להכיר אדם? אומרים שכאשר הוא כואב או שיכור.
וכך נפגשנו ונפרדנו כל השנים, עם הפרידות והפגישות, עם האהבות והטלטלות,
ולאחרונה עם הכאב.
שרון הייתה כל כך גאה בעצמה שהחלימה מהסרטן, ובאמת היא ניצחה.
עד שהוא הגיע שוב ובלי כל אזהרה, ואת הקרב הזה לא שרדה.

שרון היא חלק בלתי נפרד מן המקום הזה. בכל רמח אבריה היא נשתייכה אם רצתה
או לא רצתה.

אולי זהו גורלה של בת משק. ולכאן היא בסופו של דבר שוב היום חזרה.
לא כך יגידו לכם האנשים צריכים הדברים לקרות, לא כך. לא שהאבות יקברו את
ילדיהם. לבנו איתכם הנרי ושילה. לבנו איתך אריאן ואיתך יניב.

בספר שכתבה גילה דוארי עמית. אני קוראת שיר שמחבר אותי אל טו בשבט, אל
שרון שאיננה, אל גילה שתחיה ואל מה שנקרא בעיני הבנים - הבית.
- אל המסע של שרון מהבית וחזרה אל הבית.
(ובלי רשות אני מצטטת אותו כאן. השיר כמו שאני רואה אותו, הוא כעין שיר
פרידה מן הבית - . נקרא מסע אל הילדות).

במסע אל הילדות. / **גילה עמית דוארי.**

* * * * *

שורות שורות
עצי האבוקדו
בפריחתם הצהבהבה;
שדות חומים המבשילים זרעי כותנה רכים.

ומעבר, הרחק,
רמת גולן נפרשת חובקת מבטיחה.
ומקורב - הברושים אציליים ומזדקפים
כמצביעים כלפי שמיא.

איושת העלים לצלילי הרוח השורקת.
ציפורים מצייצות בגאון, במותר, בחרות.

ואי מזה,
צהלת הילדים
ובביחת הכלבים.
הנה היא מרחוק
נשקפת אלי
ילדה שבירה השוקעת
ביופי ומטביעתהו.
אליו היא שבה
מתיפחת שיכורה,

מבצר באימת החיים.

מעטה האידיליה כשמיכה
חמה, עוטפת ומכסה
את כל מה שמסתתר
אך מגיח ופורץ
ופוצע חרש
את תוכם של הלבבות.

הנה הם חיי
הנשקפים מנגד
אותם נטשתי בכאב.....

יהי זכרך ברוך! שרון.

בברכת תנחומים מעומק לב.

שושנה שרקי

יזכור

**כ"א בשבט תשנ"ה (1995) גב' לילי פרידמן.
כ"ה בשבט תשל"ב (1972) שושנה אדלשטיין.**

לשרון.

אנחנו מכירות לא הרבה מאוד שנים, רק שש. אולי זה מעט וזה לא מספיק. מקובל בקיבוץ לחשוב שכולנו שקופים, חשופים, והכל יודעים על כולם והכל! שרון הייתה בין אלה ששמרו על פרטיותם מכל משמר. במהלך השנים שלי בכפר הנשיא, עברתי שלבים שונים בהכרות איתך, בהתחלה קצת חשש, פחד ואולי אפילו רתיעה, אפילו חשבתי שלעולם את לא בוכה. כזאת קשוחה ורצינית, עומדת על שלה ועצמאית.

אך ברבות הזמן למדתי להכיר שאין שום דבר ממה שחששתי נכון, ואין אפילו כל דמיון. הקליפה העבה איננה דומה לברה.

נפגשנו והתקרבתנו מאוד בחוג לרענון הנהיגה של בחורות שיש להן רשיון אך אינן מעיזות. מאז התחלנו גם לנסוע וגם ללכת כדי לרדות.

שוחחנו רבות, צחקנו המון ובכינו לא פחות.
ידעת להפגין רגשות בכל העצמות וללכת איתן עד הסוף,
לתת עצות חכמות ותמיד תמיד להיות!
להיות חברה אמיתית,
לעזור תמיד כשצריך,

כנה, נאמנה וישרה ונלחמת על כל עולה.
הומור מושחז,
חדות ההתבוננות, חדות הלשון ומקוריות הביטוי,
אותן תכונות שיחסרו לי מאוד ואני אפילו לא הספקתי לומר לך תודה על כל מה
שהיית בשבילי.
עכשיו כבר תמו הכאבים, הפחדים והחולי.
שתנעם לך השינה ממנה לא תתעוררי עוד.
אזכור אותך תמיד יפה וחכמה.
מחבקת אותך חברה.
למי עוד אקרא שיפירה.

עם אריאן, עפר, הנרי ושילה,
אתכם מכל הלב.

אביטל

לשרון - לזכרך.

(ט"ו בשבט תשס"ב/ינואר 2002)

לפני שלושה שבועות ביליתי עם שרון יום שלם.
אני אומרת: בילוי, כי הזמן חלף כל כך בכיף, בצחוקים, בזכרונות, בסיפורים.
שרון ביקשה ממני כל הזמן לספר לה עוד ועוד,
לפתוח לה חלונות אל החיים, הזרמים שם בחוץ.
שרון נזכרה בשכונה המשפחתית בה גרנו יחד בילדותינו,
כשהזכרון שלה היה: המון ילדים עליזים משחקים ביחד על הדשאים הירוקים.

נולדנו בהפרש של יומיים ולכן - כל יומולדת היה חגיגה משותפת.
גרנו ביחד באותו חדר-נעורים, ובמשך תקופת התבגרותנו העקלקלה - התכתבנו
בינינו.
כך שיתפנו זו את זו בעומקים הנפשיים, שלא נחשפו בשיחות רגילות.
כתבנו שירים, יצאנו לשדות, בכינו וצחקנו.
גילינו חלקים בתוכנו שלא התגלו במקומות ועם אנשים אחרים. את הרגיש, הרך
והפגיע.

עשרים שנה לא התראינו ולא ידענו זו על חייה של זו.
בראש השנה לפני שנתיים נפגשנו שוב לראשונה,
לילה שלם על הדשא, בנופי ילדותינו אותה חווינו יחד.
אז היא סיפרה לי גם על המחלה שהפגיעה.
ואני - לא ממש דאגתי. שרון, כידוע, הייתה משוריינת היטב,
יודעת לנוע ולהלחם בכל דבר שיבלום אותה, כולל המחלה.
בפגישתנו האחרונה לפני שלושה שבועות, שאלתי אותה על פחדים,
על הפחד מול המוות.
והיא אמרה שזה בכלל לא מעסיק אותה.
היא רק חששה מהרגע, שכל האהבה הזאת, שהקיפה אותה לאחורונה, תסתיים.

הדבר שהכי ריגש אותה, ריכך אותה, שימח אותה,
היה האוסף המופלא של האנשים הטובים, שלא נטשו אותה,
שהרעיפו עליה אהבה, שכמותה לא ידעה מעולם.
ורובם - ככולם היו אנשי כפר הנשיא, בגילאים שונים,
חברים, ובעיקר חברות, מתקופות חיים שונות, שהיו לצידה בזמן הקשה מכל!

שרון זכתה לעדנה המופלאה הזאת, של חיבוק-אהבה בסוף חייה.
היא אפשרה לעצמה להיות הילדה התלותית והפגיעה של אמא ואבא שלה.
נגמרו המלחמות הפנימיות. סוף סוף מותר לה להתפנק, להרגיש, להרפות.
לפני כשבוע וחצי היא בישרה לי בהתלהבות, שבבדיקת הסי-טי-ראש הכל היה נקי.
איזו הקלה ושחרור חשתי בקולה החלש.
עוד איום הוסר לרגע, עוד מתנה שקיבלה מהחיים, הכל כך שבירים הללו.

אני מאמינה ששרון הלכה מפה - מפויסת וסלחנית, ללא כעס ומרמור.
תשומת הלב המתמדת, ואינסוף האהבה שזכתה לה,

שיחררו אותה מהצורך להלחם ולהיות צודקת.
היא לא נאבקה יותר, רק פינתה מקום בתוכה לקבל, כפשוטו: להיות כלי המכיל
אהבה.

אני רוצה להודות מעומק הלב ל-רג'י,
שאירגנה במסירות מופלאה את התורנות היומית של חברות,
לצידה של שרון, במשך החודשים הקשים ההלו.
כל ביקור סזה העניק לשרון עוד יום של כוח ותקווה, שיכחת החולי ותזכורת
לחיים.

ולדנה, שהייתה שם בשביל שרון, בלי שום חשבון, למענה, עד הרגע האחרון.
כאילו בשביל כולנו, כל בוגרי כיתת דרור,
והעניקה לה את היקר מכל: אהבה בלי תנאי.

אני רוצה להוסיף, לסיום, קטעים משיר שאהבנו כל כך,
ואין מתאים ממנו ללוות אותך שרון, בדרכך האחרונה, ועוד בט"ו בשבט
"סאמנע עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד, ותלכי בשדה, ותלכי בו כהלך התם.
סאת תלכי וירחב בך השקט, כאור - בשולי הענן".
"את תלכי בשדה לבדך ובוושר לבב שוב תהיי ענווה ונכנעת, כאחד הדשאים, כאחד
האחד".

היי שלום.....

הילה (עמית)

שרון, שרלוק, שישו, ו-sun shine, אחדים מהשמות שהיו לך.

- איך אמורים להפרד מאהבת ילדות שהחלה אי שם בשלהי כיתה ג' באזור גיל 9?
- כשהתחלנו לגלות אחד לשני את סודותינו הכי כמוסים.
- כששמרנו מקום אחד לשני כשהצטנו לסרטים או התגבנו למסיבות למבוגרים,
כשלא הורשנו לבוא.
- כשהתחלקנו בעישון סיגריות ראשונות, אשר מי מאתנו היה משיג בכל מיני
דרכים עלומות, בתעלות הבטחון, במקלטים או מאחורי השיחים של בית הילדים?

- איך נפרדים מחברת נעורים?
- שהייתה השף והקונדיטור המוביל בארוחות ה'גורמה' שהכנו יחד לחבר'ה,
בחופשים ובילילות הקיץ הגלייליים.
- מתרנגולת או ברווז ממשק הילדים, לאחר ששכנענו את האחראית כי המסכן צולע
וחבל שיסבול כך סתם לחינםם בליווי של כל מיני תוספות, וסלטים ומנת קינוח,

שהושגה מהתגבבות לאקונומיה בשעות המאוחרות של הלילה או המוקדמות של הבוקר.

- כבר אז שרון ידעת לחשוב על הסכסל!! מהמנה הראשונה ועד האחרונה וכל מה שצריך וכדאי שיהיה מסביב.

סוד גלוי וידוע היה, שאת ההתמחות וההתמקצעות שלך בבישול ואפיה, והיית בשלנית למופת, למדת על בשרנו באותן "ארוחות שחיתות".
אנחנו נהנינו ממטעמים שבדמיון הפורה ביותר שלנו, לא תיארנו, שצירוף כזה של מצרכים יכול להוציא כזה תבשיל בכזה ניחוח וטעם גן עדן.
כבר אז השראת עלינו בגרות וסמכות. למילה ולדעה שלך היה כבר אז משקל הרבה יותר כבר מכל אחד אחר בחבריה. ההגיון שאת ראית את הדברים, היכולת שלך לנתח אותם ולהסביר הלאה, הקנו לך מקום של כבוד והערכה בין בני הכיתה וחברירי הקרובים. כבר אז אחרי בר המצווה שלנו ועד עצם היום הזה ראינו בך לא רק חברה קרובה להתרועע, כי אם סמכות להתייעץ ולשמוע דעה.

לימים הופתענו לגלות שבגלל הבגרות והרצינות שבך את רואה דברים כפי שיראו על ידי הבוגרים ועל כן יש חשיבות להקשיב לך, על מנת לחסוך לנו עימות מיותר עם המבוגרים.

נכנסנו לגיל הטיפש עשרה שנה שנתיים אחריך, אמנם שהיינו באותו הגיל. את שרון, במודע או שלא, נהפכת להיות "האורים והתומים" שלנו. של כולנו. נעצנו בך איך להתחיל עם הבחורה ההיא ואיך לגמור איתה ומה לעשות בין ההתחלה והסוף.
הלכנו שבי אחרי הכנות והיושר שבך. לעולם לא נשכח איך נתת לנו מנה הגונה כשגילית שלא התנהגנו לזו, ממקודם, כפי שהיה ראוי שנתנהגם
את היית בין הראשונות בכיתה, אם לא הראשונה, ומהנסיין והידע שלך חסכת לרבים מאתנו הרבה עגמת נפש וצערם את למדת על בשרך ואנחנו למדנו ממך!

הגענו לתיכון והתחלנו בהנפת "נס המרד". את מקצה השיפורים למדנו ממך. את כבר כמעט שכחת מה שאנחנו עדיין לא גילינו ויכלת לתת לנו כיוון ועידוד במידה והיינו ראויים לכך.

בעצתך הפך אותו מרד "תורן" למרד מרד (!!!) ולא איזה "מירדון" קטן בקול ענות חלושהם

ידעת בדרך שלך, לתת לכל אחד את ההרגשה שהוא הוא המציא את הגלגל.

באותן שנים ולמרות הרמה הגבוהה של הורמונים הזורמים בדמנו, גילינו בך עוד תכונה שעם השנים למדנו לאהוב ולהעריך. האמונה בצדקת הדרך.

עקרונות הם עקרונות הם עקרונות!

את שרון נלחמת בחרוק שיניים בכל מה שאיים להחריב את מה שנראה לך חשוב, צודק ונכון.

נשקף היה לשונך החדה כתער ואוצר מילים, שלא היה מבייש אף מילון כולל מילון בן יהודהם

את דעותיך והשקפותיך הסברת בצורה שאין שניה לי. איזו שפה! אילו מטאפורות! איזו עברית!

"מלחמות הצדק" נעשו לא אחת על חשבון קלקול יחסים וסיכון להפסיד אי אלו טובות הנאה.

מעולם לא השתלחת במישהו לשם ההשתלחות עצמה. לזה לא היה לך זמן. לך היה חשוב לדאוג שהעולם יהיה מקום צודק וישר יותר. שהצדק יעשה וגם יראה.

לא הבנת איך בכלל יכול להיות אחרת.

בתחילה לא התפשרת. את אלו שלא הסכימו והשכילו לישר איתך קו היית יכולה לטחון עד דק.

עם השנים התעדנת והתחלת לראות שהחיים הם לא רק שחור ולבן. נתת צ'אנס גם לאלו שראו דברים אחרת ממך.

הצדק של העקרון והעקרון שבצדק נתנו לנו, לך ולי, בסיס חזק מאוד למערכת

יחסים מורכבת ועמוקה שתמשך על פני הרבה שנים.
הרבה מאוד שעות של שיחה עמוקה וחוויות שעברו בינינו.
לא תמיד ראינו את הדברים עין בעין. הרבה מאוד פעמים היינו ההפך הגמור. אך
מאחר שאת תמיד הבנת מאין אני בא, גם אם לא הסכמת איתי, קיבלת אותי כפי
שידעת לקבל אנשים. בהרבה חום ובאהבה. עם כל ההבנה שבעולם.

בסיום התיכון יצאנו יחד לשנת שירות בנעד העובר והלומד בתל אביב. לשנינו
היציאה הזו לעיר הגדולה ולחיי הג'ונגל גרמה להתקרב יותר וחזקה בינינו את
הקשר. הכמות נהפכה לאיכות, אומנם התראינו פחות, אך כשכבר התראינו השמחה
הייתה גדולה.

התחלנו לשתף אחד את השני בהרבה יותר ממה ששיתפנו בעבר. גילינו יותר ויותר
כמה שאנחנו בהרבה מאוד דברים בעצם דומים.

מהשיעור שלימדו איך לשים מסיכות ולהעמיד פנים נעדרנו שנינו. לא ידענו
להעמיד פנים ולשחק את ה"כאילו". תקופות בחיינו שנינו שילמנו על זה לא אחת
ביוקר.

היה לנו טעם כל כך דומה גם בדברים אחרים, הגעגועים לנוסטלגיה, הטעם
במוזיקה, באוכל, בסיגריות ובעוד אי אלו דברים טובים שהדף לא יוכל לסבול.
את הרי יודעת למה אני מתכוון
גם אם דקרנו מבחוץ נשארנו מתוקים מבפנים.

עוד לא השכלנו להבין מי נגד מי בביצה התל אביבית של שנת השירות ומצאנו את
עצמנו לבושי מדים וחגורי נשק בצבא ההגנה לישראל.
היה קשה לשנינו. כך ראו יותר מתמיד את המצוקה בה את מצויה. במכתבים, אמנם
לא רבים, ובפגישות מעטות מלאנו את המצברים ולהמשיך הלאה עד הפגישה הבאה.

כשעברתי טרגדיה במשפחתי את שרון נהפכת לתומכת, למכונת ולמעודדת. לנקודת
האור במנהרת החושך.

היה כך באופן טבעי השילוב בין עובדת סוציאלית, פסיכולוגית ויועצת.
אנשים אחרים צריכים ללמוד הרבה שנים לכך. ראית דברים נכון ותמיד גם את
החיוב שבהם.

הייתה לך היכולת להחזיר לאנשים את החיוך ואת הצחוק ולהרים להם את המורל.
גרמת לאמי הרבה נחת בביקורך אצלה וגם היא אהבה אותך מאוד.
תמיד דאגת לאחרים שלפני שדאגת לעצמך. לא אחת קרה שאת עברת תקופה קשה אך
לסובבים אותך דאגת שיהיה טוב.

לעשות יותר ולדבר פחות היה המוטו שלך. מעולם לא דרשת ממישהו אחר לעשות דבר
מה שאת לא דרשת גם מעצמך. "נאה דורש נאה מקיים" היה כרטיס הביקור שלך.

לאחר הצבא התחתנת עם עופר. היית ברקיע השביעי וכולנו שמחנו בשבילך. עברתם
לגולת לונדון לנסות את מזלכם שם.

איריס ואני הגענו ללונדון זמן קצר אחרי לידת אריאן. למרות שהיית בכאבים
והמצב הכלכלי לא היה קל האמנת שזה ישתפר וכל כך התגאית בבתכם החדשה.

לימים חזרת לקיבוץ.

לקיבוץ שלך! לקיבוץ שכל כך אהבת, ובו כל כך האמנת.

היית במיעוט הולך וקטן. האמנת שאם רק ימשיכו בדרך הראשונים יבוא לציון
הגואל והקיבוץ יעלה על דרך הישר. לא רבים היו שותפים לדעותיך וחלק אף לא
הבינו אותך כלל ועיקר. מלחמות הצדק שלך נראו לא אחת כמלחמות בתחנות רוח.
את פועלם של הראשונים, המייסדים, קבוצת הורייך, בבניית הארץ והמשק, הערכת
והערצת. תסכל אותך שהכבוד וההוקרה למעשיהם לא ניתנו להם בדרך שלדעתך הייתה
ראויה שתנתן.

במכתבים אחרונים ושנונים שהתקבלו ממך, סיפרת על הישגים ומפלות, הצלחות
ואכזבות.

ניסית לקרוא לאנשים לישר קו עם חוקי הקיבוץ. רצית והאמנת שבשיתוף פעולה
ואחוזה ניתן יהיה להחזיר את הקיבוץ של פעם.

המחיר ששילמת היה כבד. חלק לא הבינו אותך. חלק לא הסכימו איתך, והחלק האחר התעייף ונדם.
נשאר בודדה ולא אחת מתוסכלת. מפח הנפש הלך והתעצם. התחננו, האוהבים אותך, שתדי מזה כבר ותעזבי את ה"דון קישוטיות" לספרי הילדים.
לך היה קשה להשלים עם העובדה שהספינה החלה טובעת, ושאת תהיי מאלו שנוטשים. ההגיון והרגש שבך יצאו למלחמת חרמה זה בזה. עד היום לא נדע מי מביניהם ניצח ומי הפסיד. שניהם יצאו נפגעים.

את ההחלטה שלך לצאת ולנסות לחיות בעיר קיבלנו בהפתעה עצומה. כל כך שמחנו בשבילך וידענו שתצליחי.

דאגנו לצייד אותך ואת אריאן בכל מה שהצלחנו לשים עליו יד ושעשוי להיות נחוק.
מכלי מטבח לכלים חשמליים, לרהיטים, לתמונות וסתם שמוצעים.
הייתי צריך לשכנע אותך לקחת. הסתפקת תמיד בכל כך מעט. שום מותרות.
הצניעות וההסתפקות במועט גבלו ממש בסגפנות. אנשים כמוך כבר לא מוצאים יותר בעולמנו החומרי והתחרותי. את בדרכיך השגת את אשר השגת ומעולם לא חמדת מעבר לצרכים הקיומיים. ידעת להעריך כל מה שיש לך בחום ובאהבה.
היה קשה וכמעט בלתי אפשרי ואת נשארת עם חיוך אופטימי.

ואז ארע הנורא מכלל הגילוי של הסרטן נפל עלינו כרעם ביום בהיר. העולם נחרב מעל ראשנו.
הטלפון שלך לכאן השאיר אותנו המומים ונדהמים. המילים נעתקו לנו ואת היית זו שניחמת אותנו.
החלטנו שהפעם תהיה זו ה-מלחמה בה' הידיעה! לא נוותר! את תובילי בראש ואנחנו נצעד מאחריך מוכנים לכל סיוע מתבקש!
וכך אכן היה.
המערכה הראשונה, עשה רושם, הסתיימה בניצחון שלך. איך שכולנו התגאינו בך. על האומץ, הנחישות, הרצון והאמונה. איזה כוח והחלטיות! עשה רושם שהצלחת בגדול!

שמחת הניצחון לא נמשכה לצערי זמן רב. הגילויים היו מדאיגים בצורה לא רגילה. לא נתת לנו לדעת כמה שזה נורא. בדרך שלך שרון, שהיא כל כך שרון, לא רצית להדאג. סיפרת לנו על הממצאים ויחד בכינו בטלפון.
מאיפה לעזאזל לוקחים את הכוח והאמונה להאבק שוב ולנצח?
כאן הסתובבנו חסרי מנוח. ניסינו לגייס למלחמת חרמה את כל מי שחשבנו שעשוי להועיל. כולנו המשכנו כל העת להאמין שנצא מזה וכבר התחלנו לתכנן את ביקורך בסידני.

במלחמה הזו לא היית לבד!
הצטרפו ובאו רבים וטובים שהפשילו שרוולים וענדו חגור קרב. כל אחד בדרכו שלו ניסה לעזור כמה שרק אפשר. לא כל כך היה לך נעים בכל תשומת הלב לה זכית אך כבר לא היה לך הכוח לשנות.

מי תאר לעצמו שתקטפי מאתנו כל כך מהר בדרך כל כך אכזרית?
את כל כך אהבת את החיים.
את החיים שלא תמיד האירו לך פנים.
עזבת אותנו בחטף. השארת אותנו יתומים וזבי דם.
כל כך כואב לנו ואין כבר את האפשרות להרים אליך טלפון ולקטר יחד על העולם.

ולאריאן.
הנך יוצאת למסע קשה. מעיק, מלווה בהרבה צער ורוגז. בהרגשת אובדן בל תתואר. בהרגשת נטישה וחוסר צדק משווע.
אם אוכל רק לעג לך עצה אחת קטנה, שתקחי איתך תמיד בלב.

לא משנה היכן תהיי, דעי שאת לא לבד. אנשים תמיד ירצו לעזור, לתמוך ולסייע לך. את רק תצטרכי לבקש. לעולם אל תתביישי לבקש עזרה. אל תנסי להלחם לבד. אמא הייתה חברה אמיתית ויקרה לנו ולהרבה מאוד אנשים. הם יהיו בשבילך היכן ובמועד שתצטרכי אותם. אנא אל תירמי אף פעם ידיים! אל תאבדי אמונה גם אם נראה שלכאורה אין שום סיכוי. כולנו נרצה ונשמח לעזור, לתמוך ולעודד. כוחות משולבים טובים יותר מכוח בודד. אמא השאירה לך צוואה שאנו כולנו נעזור לך למלא. שתצליחי באשר תלכי! שתחשבי לפני שתעשי!

שתהיי שמחה בחלקך!
אמא רק רצתה בטובתך.

לשילה והנרי,
מאז יום שישי בערב אנו בוכים בכי מר. האובדן שלכם הוא עצום וגם שלנו. שרון אהבה אתכם בצורה שאי אפשר לתאר. בגיל צעיר יותר, היה חשוב לה למנוע מכם עגמת נפש ו"צער גידול בנים" ועל כן דברים נעשו בהחבא. הייתם מודל להשראה ונסכתם בה בטחון. לא אדע לשון לכם מאין לקחת את הכוחות על מנת לשרוד את התופת. משפחתכם וחבריכם בהם נתברכתם יגישו כתף וחיבוק. אתם גידלתם את שרון ויניב שהיו לי חברי אמת במצוקות חיי ובשמחות במרבית שנותיי. צר לי שהמרחק מונע ממני לחבק אתכם ולומר לאוזניכם איזו בת הייתה לכם. אתם את הקשר ביני לבין שרון מכירים כבר הרבה שנים.

יניב אהובי,
הקשר שהיה ביני לבין שרון לא היה סתם קשר. היסודות עליו נבנה הקשר היו מוצקים וחזקים. בשנים האחרונות ולאחר שחלתה, היית לשרון חוט שדרה שני. התעלית מעל כולם. נתת לשרון תמיכה ונסכת בה חוזק בל יתואר. עטפת אותה בכל כך הרבה חום, אהבה ודאגה. בתופת הטיפולים שעברה הקשר איתך נתן לה עוד כוח להמשיך הלאה. היא לא הפסיקה לשבח ולהלל אותך ולא הספיקו לה המילים. למי שמכיר אותך זה בכלל לא נראה כיצא דופן.

לכל החברים ואלו שאהבו את שרון,
כל אחד ואחת מאתנו איבד היום חברה יקרה. בכל אחד ואחת מאיתנו שרון נגעה בצורה אחרת.
בואו נישא את זכרה באהבה ובערגה לעתיד.

ולסיום -
ילדה, נערה, אישה, אם וחברה אמיתית. נוחי לך בשלום!
את הכאב מעכשיו נישא אנחנו.
שמרי עלינו ממרומים. כאן למטה נכשלו לשמור עליך.
אם אי פעם פגענו, עלבנו, הכאבנו, צערנו, בגדנו, ריכלנו או הכתמנו את שמך אנא סלחי לנו.
אנחנו אוהבים אותך ומוזדים לך שנתת לנו את הזכות להכיר אותך ולהיות לך לחברים.

ליאור שוורצמן, כיתת דרור

ימי הולדת

3/2 גב' הילדה ברק
ענבר ריפקינד (נכדה)
רות איתם (נכדה ארנברה)

4/2 בוב ויניו
קשת בן חיים (נכדה)
ליה רוזנקרנג

5/2 רותי ארז
איה פרחי (נכדה ווטרמן)
נעם שגב קרופר
שני שוער (נכדה עמית-גרשמן)

6/2 אילן איסטון
טל אשכנזי
אור משה פרחי (נכד וורטמן)

7/2 גליל רוזנקרנג
אסתר חרוש (נינה ווטרמן)

8/2 לירון סננסנופר כהן (נכדה מרכס)
דניאל ארנברה (נכדה)
מיטל גלוק
מתיו בוטה (בן טנא)

ימי נישואין

8/2 פנינה וירון זאבי

לאיליין ולאן איסטון
נולדה נינה ראשונה
ושמה באוסטרליה: אוליביה
ברכות מזל-טוב!
אושר ורוב נחת מכולנו
לכם ולכל המשפחה המורחבת.

פרורים מהשולחן

- בסוף השבוע שעבר, הלכה מאיתנו שרון סוקל ז"ל לאחר מחלה קשה. עצוב, עצוב מאוד, ואנו משתתפים בצערם של אריאן, שילה והנרי, גדעון ויניב וכל המשפחה, ושלא תדעו עוד צער. ההלוויה התקיימה ביום שני.

- קשה מאוד להמשיך אחרי מקרה כה עצוב. ובכל זאת -

- השפעת ממשיכה לעבור בכל בתי האב בקיבוץ. וכפי שנאמר בשבוע שעבר - לא פוסחת על אף בית ואף חוזרת לבתים בשנית. לכל החולים - החלמה מהירה. חשוב לציין כי רוב החולים הם הצעירים. המבוגרים שהתחסנו, כמעט ולא חלו השנה (טפו, טפו, טפו...). אז אולי תחשבו גם אתם - הצעירים - להתחסן בשנה הבאה.
 - ביום שישי, יצחק עדר חגג את יום הולדתו ה-80, ברוב פאר והדר, עם הרבה משפחה וחברים, הארוע נוהל בניצוחה של קורין במועדון החברים, ויצחק מוסר שהיה מאוד מוצלח.
 - לפני כשבועיים, פורסם שהחל לעבוד במרפאתנו אח חדש העונה לשם - אוסאמה. ובכן, הוא כבר לא עובד אצלנו, ואנו מקווים למצוא בקרוב אח/ות שיארחו לטוטסי חברה בעבודתה.
 - ראיתם את הסלעים שהונחו במגרש החניה ולכיוון בתי הילדים?
 - ראיתם השבוע כלבוטק? אז רוי מוסר שאנחנו כבר הורדנו את מוצרינו מהמדפים. הכוללים את צמח הקאזה-קאזה כבר לפני חצי שנה. לדעתו האישית של רוי - כל העניין הוא "בול-שיט" אחד גדול ולדעתו המוצר יחזור לשוק תוך כמה חודשים. "חבל, דווקא הקאזה-קאזה הוא אחד הצמחים האהובים עלי יותר" אומר רוי.
 - אצל ג'קי במשתלה עובדים סינים מטובא!!! אוכל סיני אין, אבל עבודה טובה - יש.
 - ואפרופו סיני - חיים כבר לא עובד במסעדה הסינית-תאילנדית בחצור.
 - הגיל הרך יחגוג ביום שישי ט"ו בשבט מערכת. מה זה אומר? זה אומר שתהינה נטיעות בכל בית ובסוף הנטיעות, יפגשו כל ילדי הגיל הרך עם הוריהם ויחגגו כולם ביחד.
 - בגיל הרך, מזה שבועיים, מבשלים את ארוחות הצהריים בבתי הילדים. הריחות הטובים עולים והילדים נהנים מהאוכל ולא נזרק כלום.
 - גם בבית יונתן מבשלים את הארוחות לבד. גם שם הם נהנים מאד, גם מהריחות וגם מהטעם.
 - הפיגועים ממשיכים לשלוט בארצנו.
 - הגשמים ממשיכים לרדת וגם השלגים.
 - מחירי החשמל עולים....
ואני רוצה לאחל לכל קוראי העלון ולכל עם ישראל - שקט, שלווה, בריאות וגשם.
- שבת שלום - דורית בסו**

פרשנות כלכלית

קולין פרימוסט

מיסוי על קיבוצים

צדק אודי במאמרו מלפני כשבועיים בקובעו כי קיימת סכנה שכללי המשחק בין נציבות מס הכנסה לבין הקיבוצים עשויים להשתנות. יחד עם זאת, לא ברור מתי יחול השינוי ומה יהיה הנזק (ועבור מספר קיבוצים - התועלת). על מנת לאפשר לחברים לשקול סכנות/סיכויים ברצוני להוסיף מספר הארות.

ועדת פרידה המפורסמת, הייתה רק ועדה פנימית של מס הכנסה, שמונתה כדי ליעץ לנציבות המס בנושא המסים של קיבוצים ומושבים שיתופיים. עתה על נציבות המס לשקול את ההמלצות ואם תאמץ אותם עליה לבקש שינוי בחקיקה. לאיש אין מושג מתי זה יקרה, ולא ברור כלל אם בזמן הקרוב נציבות המס תחליט, שיש לתת עדיפות ראשונית לנושא מיסוי הקיבוצים כשברקע נושאים כבדים כגון מיסוי על "הון" וכו'.

בתוך המלצות הוועדה, שהמיסוי יהיה על השכר פחות אותו חלק מהמס הפרוגרסיבי המוקדש לתמיכה בפנסיונרים, במוגבלים או להחזר חובות. כלומר, המס יחול על הסכום אשר נכנס לתקציב החבר לאחר המיסוי הפנימי ולא על

שכר הברוטו, כפי שנהוג ברשת בטחון. לדוגמא: אם על שכר של 10,000 * יש לשלם מס פרוגרסיבי ומס מעבר בסך כ-3,000 *, אז המס לנציבות המס יחשב לפי שכר של 7,000 *.

מס על 7,000 * הינו סכום של 1,500 * עליו מגיעות לאדם מבוגר ללא ילדים 2.5 נקודות זיכוי השוות 400 *. התשלום למס יהיה 1,100 * נוספים או כ-11% מהשכר.

יש כאן בהחלט הרעה לעומת מצבנו העכשווי, כאשר אין משלמים כל מס בגלל הפסדי העבר והנטל של החזר חובות לבנקים. מצד שני תוספת של 11% לאלה בעלי שכר מעל 10,000 * לא תמוטט את שיטת רשת הביטחון כולה. יש כאן צמצום במקורות לקהילה, לפי הערכתי, בסך 350,000 * עד 750,000 * לשנה.

מצד שני, שינוי השיטה גם יטיב אתנו במספר תחומים. אם המס מחושב על יחידים (הקיבוץ אפילו ישלם בפועל עבור החברים), אז נהיה פטורים ממס על "הוצאות עודפות" בכ 100,000 * בשנה. כמו כן, המס החיצוני ייחשב על כל חבר בנפרד ולא כ"יחידה משפחתית" כפי שנהוג כרגע, ואז מדרגות המס יהיו נמוכות בהרבה - חסכון רציני במס.

הוועדה ממליצה להטיל את המס בצורה החדשה על כל "קיבוץ חדש", שבו פער התקציבים בין החברים בגין שכר וכו' עולה על 25%. לפי ההגדרה הזאת, כפר הנשיא כבר קיבוץ חדש!!! יחד עם זאת, היות שהמיסוי ברשת בטחון לעומת תקציב משולב ירד ממקסימום של 80% למקסימום של 59%, נשלם יותר מס לפי רשת ביטחון.

הוועדה ממליצה להפעיל את שיטת המיסוי החדשה, רק לאחר שהוועדה הציבורית העומדת לקום, כדי לדון בסטטוס של הקיבוצים החדשים (עוד מעט כמעט כלנו), תסיים את עבודתה והמלצותיה יאושרו בחקיקה. הוועדה טרם הוקמה, טרם התכנסה, ויש לפניה עבודה קשה ומורכבת מאוד: ענייני מקרקעין, שינוי תקנון, זכויות החברים, פנסיה, ביטוח לאומי, זכויות על נכסים, על בתים, קשר לתנועה, זכויות מים, זכויות על הקרקע וכו', כך שאין לצפות להמלצות מהירות.

בסיכום, אין ספק שיגיע היום שבו נשלם מס הכנסה באופן שוטף, וככל שרמת החיים שלנו תמשיך לעלות, נשלם יותר מס. במסלול של רשת ביטחון יש להניח שנשלם יותר מס מאשר במסלולים אחרים, אבל גם אפשר להניח שבאותו מסלול נרוויח יותר.

לוח מודעות

מהמרפאה

- אנו מבקשות להזכירכם
- כי ישנם שינויים בשעות פתיחת המרפאה.
- שימו לב במיוחד לשינויים הבאים:
- בימי חמישי - טוטסי לא עובדת - אין מרפאת אחות.
- דר' אן החליפה בין יום שני ורביעי, וכעת המרפאה פתוחה בימי שני 15:00 עד 17:00.
- בימי שישי - דורית לא עובדת.
- כל יום בין השעות 9:00 עד 9:30 - המרפאה סגורה. אנו יושבות לארוחת בוקר ומבקשות בכל לשון של בקשה לא להתקשר אלינו בשעות אלו.
- כאשר תמצא אחות נוספת, נודיעכם אם ישנם שינויים נוספים.
- בתקווה לשיתוף פעולה מלא.
- ותהיו בריאים.

צוות המרפאה

ועוד מהמרפאה

- צמיד החיים של יד שרה - מציל חיים מחוסר לבית.
- מדובר על צמיד עשוי כסף, שעליו מוטבע מס' טלפון של מוקד יד שרה.
- ביד שרה ישנם כל הפרטים של נושא הצמיד - מחלות, רגישויות וכו', שמגישי עזרה ראשונה יכולים לקבל מיידית בזמן חרום.
- מחיר הצמיד - 50 ש"ח (ע"ח המזמין).
- מומלץ במיוחד ל:
- סובלים מבעיות לב, לחץ דם.
- מי שנוטל קומדין.
- לבעלי רגישויות לתרופות - פנצילין, יוד וכד'.
- מחלות אחרות שעלולות לסכן חיים אם אין מידע עליהם, אם הנפגע לא מסוגל לדבר.
- מי שמעוניין, מוזמן ליצור קשר עם דורית במרפאה, כדי לקבל טופס מילוי בקשה.

לכל חברי

למסיבה שנערכה לרגל הגעתי להבורות, על ידי משפחתי, נבצר ממני, מחוסר מקום, להזמין את כל אלו שהייתי רוצה שישתתפו. הנני מקווה שלא פגעתי ברגשי אלו שלא יכולתי להזמין, ואתם הסליחה.

יצחק עדר

בליל שבת זה... 1/2

בליל שבת זה, ה- 1.2.02 בשעה 20:15 במועדון - בואו לשמוע את דודו פלמה שידבר על: "יהודי הגורל נגד יהודי האמונה - הקרב היהודי על ארץ ישראל". או "האם הציונות משיחית?" כ-ו-ל-ם מוזמנים!

אלזה

לידיעתכם, רומן רובינב פותח משרד תכנון, ייעוץ ופיקוח בניה בכפר הנשיא.
חברים המעוניינים ב"בניה פרטית" בכל רמה שהיא,
מוזמנים להתקשר אל רומן. מספר פלאפון 051-509236.
10 הראשונים יקבלו הנחה.

לרומן - מאחלים לך הרבה הצלחה!

רוצים להרויח כסף?

חברת צמחי מרפא הגליל משנה את מדיניות השיווק בארץ ומתכוונת למכור ישירות
ללקוחות, במקום בחנויות טבע.
ברצוננו להקים צוות של אנשי מכירות, שבזמנם הפנוי יעסקו בקידום מכירות
במקום העבודה, לימודים, צבא, אצל חברים וכו'.
חלק מההכנסות של כל מכירה יוחזרו למוכר.
תנאי קבלה: קבלת תדריך וחתומה על הסכם.
למעוניינים יש להשאיר הודעה בטל' 4833 או באי-מייל info@galileeremedies.
תקבלו הודעה עם מועדי ערבי תדריך.
פתוח גם לאנשים מחוץ למשק ובחו"ל.

תודה, רי.ב.

"A city is a large community where people are lonesome together"

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

(User: "khtalk" password: "mansura")

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!